

Bilag 3.

Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening
af 20. Juni 1875.

København, den 26. November 1928.

Til Regering og Rigsdag.

Ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Ændring i Tobaksbeskatningen henstillede Finansministeren alvorligt til Rigsdagen at fremme Lovforslagets Behandling mest muligt af Hensyn til den Skade, der forvoldes Industri og Handel, hver Gang Beskatningsforholdene er til Behandling paa Rigsdagen.

Naar der nu til Trods for denne Henstilling er hengaaet omtrent en Maaned, uden at man endnu indenfor det af Folketinget nedsatte Udvalg har naaet noget positivt Resultat, og naar man endog har øget Uroen om Industri og Handel ved at drøfte Mulighederne for gennemgribende Omlægninger af Tobaksbeskatningen, finder Industrien Anledning til at rette en alvorlig Henstilling til Regering og Rigsdag om nu hurtigt at tilendebringe Overvejelserne om dette for Faget saa alvorlige Spørgsmaal.

Det vil sikkert være enhver indlysende, at det er ganske umuligt at drive Virksomheder med Trusler om Efterbeskatninger hængende over Hovedet og i øvrigt uden at kunne træffe sine Dispositioner, der jo vil blive paavirket af det endelige Resultat af Skatteovervejelserne.

Idet Industrien henholder sig til de tidligere fremsatte Udtalelser for de enkelte Branchers Vedkommende, finder man endvidere Anledning til at udtale, at det maa betragtes som en ganske uløselig Opgave for et Rigsdagsudvalg at foretage gennemgribende Omlægninger af hele Industriens Beskatningsforhold med Udsigt til at naa den Virkning, der tilsigtes. Da de samme Tanker, som nu har været fremført indenfor Udvalget, jo allerede var fremme i Folketingsudvalget i Fjor, burde man dog i Tide have søgt dette Spørgsmaal belyst af Administration og Industri i Forening i Stedet for nu selv at søge Veje, som er ganske ufarbare.

Den lange Række af Told- og Beskatningslove, som Tobaksindustrien har været underkastet, betegner en stadig Gentagelse af samfundsmæssige Tab. Hver ny Lov betyder Ødelæggelse af Aars Arbejde og Bekostning paa Indarbejdelse af Mærker, som gøres usælgelige, og en Opgørelse af de Tab, der er paaført Industrien og derigennem Samfundet ved den stadige fuldstændige Kassering af Etiketter og Pakninger til saadanne Mærker, vilde alene være tilstrækkelig Begrundelse for Industrien til nu at kræve Arbejdsfred.

Idet Industrien udtaler sin alvorlige Beklagelse af den Mangel paa Fremsynethed, der betegnes ved den Omstændighed, at man finder det nødvendigt efter kun et Aars Forløb at fremkomme med Forslag om forøget Tobaksbeskatning, gentager man herved sin Henstilling om hurtig Behandling af det foreliggende Lovforslag og sit Krav om Arbejdsfred for et længere Aaremaal.

Med Højagtelse

C. P o u l s e n .